

dr hab. Tomasz Pietrek, prof. ASP
Wydział Grafiki i Sztuki Mediów
Akademia Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gepperta
we Wrocławiu

Wrocław 29.03.2024 r.

**Recenzja dorobku artystycznego, dydaktycznego i organizacyjnego oraz wskazanego dzieła habilitacyjnego dr Olgi Kiedrowicz-Świtalskiej, sporządzona w związku z przewodem habilitacyjnym w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki w Akademii Sztuki w Szczecinie.
Recenzja sporządzona na prośbę Rady Doskonałości Naukowej.**

Dokumentacja złożona przez Habilitantkę.

1. „Autoreferat habilitacyjny”, zawierający:
 - Opis dorobku projektowego i dydaktycznego (część 1),
 - Opis dzieła (część 2),
 - Podsumowanie (część 3),
 - Wykaz osiągnięć artystycznych i dydaktycznych (część 4 i 5).
2. Załącznik do autoreferatu: „Katalog typów kart narzędzia Therapeutic Design Tools”.
3. Kopia dokumentu potwierdzającego nadanie stopnia doktora.
4. Dane wnioskodawcy.
5. Wniosek przewodni.
6. Pendrive zawierający powyższe dokumenty w wersji elektronicznej.

Informacje o Habilitantce

Olga Kiedrowicz-Świtalska urodzona dnia 8.03.1986 r. w Resku. W roku 2010 obroniła tytuł magistry sztuki ze specjalnością projektowania architektury wnętrz uzyskany w Wyższej Szkole Sztuki Użytkowej w Szczecinie. Dyplom uhonorowany Nagrodą Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego za najlepszy dyplom ukończenia studiów wyższych w dyscyplinach sztuk plastycznych. Od października 2011 do czerwca 2015 roku: asystentka w Akademii Sztuki w Szczecinie. Stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej – sztuki projektowe nadany uchwałą

Rady Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu z dnia 2 czerwca 2015 roku. W okresie 2016-2018 prodziekana Wydziału Sztuk Wizualnych. Od 2020 roku prodziekana Wydziału Architektury Wnętrz, następnie dziekana tegoż Wydziału. Od września 2021 roku kierowniczką Katedry Projektowania Produktu, Wydziału Wzornictwa. Habilitantka Prowadzi autorską pracownię *holistik studio* (razem z Tomaszem Piotrem Świtalskim), gdzie łączy aspekty edukacji społecznej i projektowej. Kreatywne podejście do pracy z ludźmi stało się wg autorki istotnym założeniem i decyduje o istocie projektowania. W roku 2023 pani doktor Olga Kiedrowicz-Świtalska mając na koncie osiągnięcia naukowe i artystyczne zainicjowała procedurę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, wskazując osiągnięcie artystyczne pt. **„Therapeutic Design Tools” – narzędzie wspierające proces twórczy w obszarze dizajnu terapeutycznego**. Postępowanie o którym mowa powyżej, zostało wszczęte w dniu 25.09.2023 roku.

Ocena autoreferatu

Struktura przedstawionego autoreferatu obejmuje wyraźnie wyodrębnione części, w których dr Olga Kiedrowicz-Świtalska analizuje i przybliża swoje artystyczne etapy rozwoju. Autoreferat podzielony jest na pięć części i rozpoczyna go Spis treści (wchodzi w skład części 1). Pierwsza część **„Opis ścieżki rozwoju projektowego i dydaktycznego”** zawiera dokładny opis kolejnych etapów pracy zawodowej. W wypowiedzi zauważa się istotny aspekt, jakim jest wzajemny wpływ ścieżki rozwoju projektowego i dydaktycznego oraz ich nierozzerwalne powiązanie. Analizując tę część dysertacji, można dostrzec klarowne śledzenie procesu rozwoju autorki od czasu ukończenia studiów magisterskich do uzyskania stopnia doktora. Poprzez opisanie budowy nowo powstałej Pracowni Projektowania Architektury Wnętrz i Przestrzeni Terapeutycznych, a także jej doświadczenia w Pracowni Projektowania Multisensorycznego, czytelnik ma możliwość zgłębienia ewolucji jej kariery i zrozumienia istotnych punktów zwrotnych w jej rozwoju zawodowym. W swojej pracy odwołuje się do znanych literatów i pisarzy, m.in. Herbert, Młynarski, Osiecka, Whitman, Wilde, Kafka. Wiele z tych odwołań jest cytowane, co nadaje pracy dodatkową głębię i interesujący kontekst. Druga część to wskazane osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego: **„Therapeutic Design Tools – narzędzie wspierające proces twórczy w obszarze dizajnu terapeutycznego”**. Trzecia to **„Podsumowanie autoreferatu”**. W kolejnej czwartej **„Zestawienie – praca dydaktyczna w latach 2015-2023”** pani dr Olga Kiedrowicz-Świtalska przedstawia swoje osiągnięcia dydaktyczne, nagrody i wyróżnienia studentów, publikacje, monografie oraz zrealizowane warsztaty.

W części piątej **„ZESTAWIENIE – PROJEKTY, REALIZACJE, AKTYWNOŚĆ NAUKOWO-ARTYSTYCZNA W LATACH 2015-2023”** autorka prezentuje swoje osiągnięcia, takie jak nagrody i wyróżnienia, realizacje naukowo-artystyczne, udział w wystawach, kuratorstwo wystaw, uczestnictwo w konferencjach, sympozjach oraz publikacje. Podsumowaniem tego rozdziału jest bibliografia, źródła internetowe, spis ilustracji oraz opisy bibliograficzne. Przedstawiony przez panią Olę Kiedrowicz-Świtalską autoreferat to starannie opracowany projekt, który umożliwia dogłębne poznanie artystyczno-projektowego dorobku Autorki i wyczerpuje w rzeczowy sposób przedstawiony temat. Czytając niniejszą pracę poznajemy Habilitantkę jako osobę pracowitą i bardzo zaangażowaną w powierzone jej obowiązki. Na uwagę zasługuje projekt graficzny – layout autoreferatu. Skonstruowany jest w bardzo czytelny, przejrzysty sposób, bez niepotrzebnych ozdóbek graficznych. Wzbogacony został o materiał własny autorki w postaci fotografii, znaków graficznych, piktogramów, layoutów wybranych projektów.

Analiza wskazanego osiągnięcia artystycznego (dzieła habilitacyjnego)

Pani dr Olga Kiedrowicz-Świtalska jako osiągnięcie artystyczne będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazała „**Therapeutic Design Tools**” – narzędzie wspierające proces twórczy w obszarze dizajnu terapeutycznego”. W przedmiotowej części tekstu dokonano analizy projektu Therapeutic Design Tools (TDT), który stanowi narzędzie wspomagające proces twórczy w obszarze dizajnu terapeutycznego. TDT opiera się na doświadczeniach z prowadzenia pracowni kierunkowych na różnych wydziałach w latach 2016-2023. Autorka wskazuje także na wartość narzędzia, które powstało w kontekście praktyki projektowej i warsztatowej, prowadzonej w holistycznym studiu we współpracy z Tomaszem Piotrem Świtalskim. Doświadczenia i praca doktorska autorki, zatytułowana „Architektura wnętrz jako nośnik wielowymiarowych komunikatów i jej znaczenie w procesie budowania relacji dzieło – odbiorca”, były podstawą dla narzędzia TDT. Graficzne tablice, opracowane w ramach pracy doktorskiej, stały się ważnym materiałem dydaktycznym, analizującym różne aspekty przestrzeni terapeutycznej. Autorka wykorzystywała je do opracowania programu dydaktycznego, który był regularnie weryfikowany podczas zajęć. W latach 2019–2022 badano przydatność tych narzędzi w obszarze projektowania, co doprowadziło do rozwoju projektu TDT jako systemowego narzędzia wspierającego proces projektowy. Według Habilitantki projekt odpowiada na potrzeby współczesnego świata, gdzie rośnie zapotrzebowanie na rozwiązania projektowe sprzyjające zdrowiu psychicznemu i fizycznemu jednostki. Dizajn terapeutyczny spełnia istotną rolę w generowaniu rozwiązań sprzyjających równowadze człowieka, a narzędzia takie jak TDT, oparte na bogatym doświadczeniu, mogą stanowić istotny wkład w rozwój projektowania architektury wnętrz i innych dziedzin terapeutycznych. Kolejne etapy pracy nad projektem zostały poddane następującym modyfikacjom, przyjmując kilka kluczowych założeń:

1. Aktualizacja: Treści zostały zmodernizowane na podstawie najnowszych źródeł i doświadczeń z pracy dydaktycznej.
2. Format: Narzędzie zostało zaprojektowane w standardowych formatach, takich jak A5, A4 lub A3, aby było łatwe w przechowywaniu.
3. Czytelność: Grafy zostały dostosowane do planowanych formatów, a treści zsyntetyzowane w celu poprawy czytelności.
4. Systemowość: Narzędzie zostało podzielone na klarowne działy, ułatwiając odszukiwanie informacji i łączenie komponentów w procesie projektowania.
5. Dostępność: Narzędzie jest przejrzyste w użytkowaniu, umożliwiając powielanie kart pracy w warunkach domowych.

Analiza projektowa narzędzia TDT obejmuje trzy główne działy odróżnione kolorami, każdy z nich odpowiada za inny etap projektowy:

- dział 01: odbiorca(-czyni) – użytkownik(-cz)k(a). Analiza w zakresie przestrzeni/obiektu/rozwiązania terapeutycznego – stadium wyjściowe,
- dział 02: podstawowe kierunki. Kształtowanie przestrzeni/obiektu/rozwiązania terapeutycznego – ścieżki projektowe,
- dział 03: przestrzeń/obiekt/rozwiązanie terapeutyczne. Założenia projektowe na podstawie analizy odbiorcy oraz kierunków kształtowania – stadium finalne.

Ścieżki projektowe określają potencjalne kierunki w procesie projektowania, zdefiniowane przez różne typy kart pracy dostępne w poszczególnych działach. Typy kart obejmują karty informacyjne, wprowadzające, karty pracy, schematy, cytaty, arkusze z naklejkami i wzorniki. Identyfikacja wizualna narzędzia obejmuje sygnety, logotypy, piktogramy cech charakterystycznych, typografię, kolory, projekt opakowania oraz layouty kart. Oprócz elementów graficznych, narzędzie zawiera opracowane opisy, w tym ogólne informacje, teksty na kartach pracy oraz sentencje i cytaty.

Pani doktor stworzyła narzędzie TDT w wersji fizycznej składające się z trzech głównych działów, z których każdy zawiera różne typy kart pracy, schematów, cytatów oraz arkuszy z naklejkami tematycznymi. Łącznie narzędzie zawiera ponad 80 kart wspierających proces twórczy w obszarze dizajnu terapeutycznego, wraz z dodatkowymi opakowaniami i wzornikami tematycznymi. Użytkownik otrzymuje również dostęp do plików cyfrowych. Narzędzie w formie fizycznej zostało zaprojektowane z myślą o kreatywnych warsztatach wspierających proces twórczy, takich jak pracownie kierunkowe na uczelniach wyższych czy studia projektowe. Dokumentacja fotograficzna została wykonana podczas warsztatu ze studentami Wydziału Wzornictwa w Centrum Przemysłów Kreatywnych.

Habilitantka opracowała również Narzędzie Therapeutic Design Tools (TDT) w wersji cyfrowej poprzez stronę internetową projektu - therapeuticdesign.tools. Zawartość narzędzia obejmuje trzy główne działy, z których każdy zawiera kategorie kart pracy ścieżek projektowych. Łącznie w wersji cyfrowej TDT zawiera ponad 30 kart wspierających proces twórczy w obszarze dizajnu terapeutycznego.

Podsumowanie autoreferatu miało na celu przedstawienie kontekstu narodzin projektu Therapeutic Design Tools (TDT) oraz wszystkich czynników, które wpłynęły na zdobytą wiedzę i doświadczenia w obszarze projektowania terapeutycznego. Historia rozwoju zawodowego i osobistego została opowiedziana, ukazując, jak różnorodne wydarzenia i doświadczenia doprowadziły do stworzenia narzędzia TDT. W odniesieniu do słów Franza Kafki, osiągnięcie ważnego punktu w rozwoju oznacza nie zakończenie, lecz zamknięcie pewnego etapu i otwarcie na nowe możliwości. Udostępnienie własnych doświadczeń ma być inspiracją dla innych projektantów i twórców w dziedzinie projektowania terapeutycznego. Według autorki projekt TDT jest gotowy na dalszy rozwój i chętnie zbiera opinie od użytkowników za pośrednictwem strony internetowej i planowanych warsztatów. To, co według mnie w szczególności jest wartościowe w realizacji Habilitantki, to stworzenie narzędzia, które umożliwia dostosowanie się do zmieniających się wymagań i może być rozwijane wraz z dalszym postępowaniem prac. TDT jest dedykowane projektantom, zespołom projektowym, studentom oraz pedagogom wydziałów projektowych na uczelniach artystycznych i wyższych, a także studiom projektowym, organizacjom i firmom zajmującym się projektowaniem o charakterze terapeutycznym. Jego celem jest wspomaganie kreatywności, określanie, uporządkowanie oraz inspiracja w procesie projektowym, przyczyniając się do budowania bazy doświadczeń w projektowaniu terapeutycznym. Natomiast główne cechy narzędzia TDT to jego elastyczność, otwartość i skalowalność. Dzięki swojej strukturze umożliwiającą swobodne dostosowanie poszczególnych części do charakteru i potrzeb danego projektu, jednocześnie stanowi on otwarty zbiór odpowiedzi i kierunków dla projektantów.

W swojej działalności projektowej, autorka kładzie duży nacisk na pracę grupową, co uważam za szczególnie warte podkreślenia. Narzędzie Therapeutic Design Tools (TDT) nie powstałoby bez zaangażowania zespołu ludzi wspierających jego rozwój na różnych etapach pracy. Ich ścisła współpraca zaowocowała badaniem, które zostało zaprezentowane w niniejszej dysertacji wnosząc swoją wiedzę i zaangażowanie. Niezmiernie istotne jest, że Habilitantka z pełną świadomością korzysta z bogactwa doświadczeń zespołu, precyzyjnie kierując jego działaniami jak doświadczony reżyser sceny, który z gracją i precyzją prowadzi swoich aktorów.

Ocena dorobku artystycznego i projektowego kandydatki

Jak wynika z załączonej dokumentacji od momentu uzyskania stopnia doktora Habilitantka otrzymała 6 nagród:

2022 - Nagroda Rektora Akademii Sztuki w Szczecinie za wybitne osiągnięcia badawcze;

2019 - nagroda w międzynarodowym konkursie A' Design Award and Competition 2019, brązowy medal w kategorii LIGHT DESIGN – Winner in Lighting Products and Lighting Projects Design Category;

2019 - II nagroda w międzynarodowym konkursie International Residential Architecture Awards 2019 w kategorii: Recreation Built nagrodzony projekt: *multisensoryczna przestrzeń feel_U*;

2018 - wyróżnienie w ramach ogólnopolskiego naboru projektów z zakresu form użytkowych (*open call*) MAGAZIF 2018 – *open call* MŁODE WILKI 2018;

2017 - III nagroda w międzynarodowym biennale dizajnu COW INTERNATIONAL DESIGN FESTIVAL 2017 w kategorii ENVIRONMENT AND OBJECT CONTEST: INTERIOR;

2017 - wyróżnienie (finałowa piątka projektantów) konkurs realizowany w ramach Dni Projektu i Technologii WARSZTAT 2017.

Autorka regularnie uczestniczy w wielu krajowych oraz międzynarodowych wystawach, co stanowi potwierdzenie jej aktywności i zaangażowania w dziedzinie sztuki i projektowania. Z ważniejszych można wymienić: *Terra Mater* wystawa zbiorowa w ramach *Tag des offenen Denkmals*, Berlin (2022); w *(bez) ciszy / obiekty, relacje, dialog*, Muzeum Techniki i Komunikacji – Zajezdnia Sztuki w Szczecinie (2022); *SYNTEZA 2021: Happy Accidents*, SARP, Szczecin (2021); *ARCH Inside 2020: INTERNAL SPACE / EXTERNAL SPACE*, Galeria ASP Łódź (2021); *ARCH Inside 2020: INTERNAL SPACE / EXTERNAL SPACE*, Gallery of the Cyclades, Grecja (2020); Wystawa pokonkursowa projektów powstałych w ramach konkursu na koncepcję punktu widokowego na budowę Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Muzeum na Pańskiej, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie (2019); *COW INTERNATIONAL DESIGN FESTIVAL 2019: ENVIRONMENT AND OBJECT*, Dnipro Central City Library, Dniprovsky Art Museum (2019); *A' Design Award & Gala-Night*, Teatro Sociale Como, Piazza Verdi, Włochy (2019); *Peru Design Biennial*, Fort Museum Real Felipe, Callao, Peru (2019); *ARCH Inside 2017*, Filharmonia im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie (2018); *COW INTERNATIONAL DESIGN FESTIVAL 2017*, Dnipro Central City Library (2017); *Res non verba*, Galeria Kobra, Łódź (2016).

Pani Olga Kiedrowicz-Świtalska jest również bardzo aktywna w działalności projektowej, co znacząco przyczynia się do wzbogacenia dorobku naukowo-artystycznego środowiska akademickiego poprzez praktyczne zastosowanie jej wiedzy i umiejętności w projektowaniu. Potwierdza to realizując szereg ambitnych projektów, w tym między innymi: *HAPPY** projekt architektury wystawy w ramach festiwalu *Poznań Design Festiwal*, *Stary Browar, Słodownia +1*, Poznań (2023); *Tablica sensoryczna* projekt i realizacja narzędzia terapeutycznego w siedzibie Koła Pomocy Dzieciom z ADHD i ZA Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Szczecinie (2023); *Realizacja prac badawczo-rozwojowych w zakresie innowacyjnych konstrukcji drewnianych dla dzieci ORGANICS BRICKS* oraz aplikacji *FOREST fun&edu* (2021-2023); *Follow the Object* projekt architektury wystawy w ramach *Łódź Design Festival* (2021); *Stacja Kultury Kurpie* koncepcyjny projekt wnętrza wielofunkcyjnej przestrzeni wspólnej (świetlicy) dla mieszkańców sołectw Kurpie Dworskie i Kurpie Szlacheckie (2020); *OGNIK / WODNIK 1.0* projekt i realizacja interaktywnej przestrzeni edukacyjnej dedykowanej dzieciom w wieku 6-9 lat, Szczecin (2019); *A VIEWPOINT_concept* projekt koncepcyjny tymczasowego punktu widokowego na plac budowy nowo powstającego budynku Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie – praca konkursowa (2019); *DOMOkoncept* projekt i realizacja wnętrza użyteczności publicznej – showroomu DOMOkoncept w Szczecinie (2018).

Analizując powyższy dorobek artystyczny i projektowy należy zaznaczyć, iż w wielu przypadkach jest to współautorstwo prac i realizacji projektowych. Uważam, że brakuje w dorobku autorki wystaw indywidualnych. Pomimo jej dużego zaangażowania w projekty prospołeczne brak aktywności w tej dziedzinie wystawienniczej jest zauważalny. Wystawy indywidualne są istotnym elementem promocji i prezentacji własnej twórczości

artystycznej oraz projektowej. Ponadto, stanowią one niepowtarzalną okazję do kreatywnej eksploracji, umożliwiając artystom i projektantom rozwijanie własnego stylu, eksperymentowanie z nowymi technikami oraz zgłębianie tematów, co w rezultacie przyczynia się do ewolucji i dojrzewania ich twórczego wyrazu.

Analiza działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej kandydatki

Dr Olga Kiedrowicz-Świtalska od 2011 jest czynnym i zaangażowanym dydaktykiem Akademii Sztuki w Szczecinie. Jak pisze w przedstawionym autoreferacie o sobie: „Projektanta, edukatorka w obszarze projektowania architektury wnętrz i wzornictwa. W praktyce zawodowej skupia się głównie na zagadnieniach związanych z projektowaniem multisensorycznym oraz terapeutycznym, poszukując tym samym roli dizajnu w procesie budowania relacji dzieło – odbiorca”. Założenia te z pewnością istotnie zaważyły na Jej drodze dydaktycznej, były inspiracją do dalszej samodzielnej pracy ze studentami. Wraz z uzyskaniem stopnia doktora w 2015 roku Habilitantka skoncentrowała się na pracy i działalności na rzecz Uczelni piastując następujące funkcje: prodziekana, dziekana, kierownika katedry. Od września 2016 do września 2018 roku prodziekana Wydziału Sztuk Wizualnych. W 2020 roku prodziekana Wydziału Architektury Wnętrz następnie 2020-2021 dziekana Wydziału Architektury Wnętrz. Od września 2021 roku kierowniczką Katedry Projektowania Produktu, Wydziału Wzornictwa. Tworzyła m.in. program pracowni na studiach I stopnia, czyli Pracowni Projektowania Architektury Wnętrz i Przestrzeni Terapeutycznych. Prowadzi Pracownię Projektowania Multisensorycznego bazującą na autorskim programie dydaktycznym. W latach 2021-2023 aktywnie pełniła funkcję promotora prac dyplomowych oraz recenzji na Wydziale Wzornictwa. W tym czasie angażowała się w proces kształcenia studentów, wspierając ich w rozwoju i realizacji projektów. Natomiast w okresie od 2017 do 2022 roku była promotorką prac dyplomowych i recenzji na Wydziale Architektury Wnętrz, wnosząc istotny wkład w rozwój akademicki i artystyczny swoich podopiecznych.

Autorka w swoim dorobku dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzatorskim prezentuje udział w konferencjach, sympozjach, panelach dyskusyjnych oraz spotkaniach autorskich. Ponadto, wykazuje publikacje, zarówno w katalogach powystawowych, jak i monograficznych. Z przedłożonej dokumentacji wynika, że działalność pedagogiczna pani dr Kiedrowicz-Świtalskiej jest bardzo bogata, zaangażowana i intensywna. Należy też podkreślić, że realizacje dyplomowe powstałe pod opieką merytoryczną Kandydatki otrzymały wiele nagród i wyróżnień, m.in.: Najlepsze Dyplomy Wydziału Architektury Wnętrz 2022 nagroda za najlepszy dyplom licencjacki z zakresu przestrzeni wirtualne (2022); Najlepsze Dyplomy Wydziału Architektury Wnętrz 2021 nagroda za najlepszy dyplom licencjacki, Nagroda Specjalna Zarządu Szczecińskiego Oddziału SARP (2021); Nagroda Prezydenta Miasta Szczecin za najlepsze prace dyplomowe dotyczące Szczecina wykonane przez absolwentów kierunków architektonicznych szczecińskich uczelni (2018). W dalszej części dowiadujemy się także o nagrodach przyznawanych studentom za prace semestralne – do najważniejszych należą: konkurs *MŁODZI NA START – ELLE Decoration* organizowany w ramach *Gdynia Design Days* (2023); konkurs *ZIELONO MI – OŚWIETL ZIELEŃ WE WNĘTRZU* organizowany w ramach XXIX Międzynarodowych Targów Sprzętu Oświetleniowego *ŚWIATŁO* (2022); Duos Festival Competition w ramach programu *Transcultural Perspectives in Art and Art Education (TPAAE)* 2020-2023 (2021); konkurs *RYTM ŚWIATŁA – DOM MARZEŃ* organizowany podczas XXVII Międzynarodowych Targów Sprzętu Oświetleniowego *ŚWIATŁO* (2019); konkurs *LAMPA OLED - OŚWIETLENIE MIEJSCA PRACY* organizowany w ramach XXVI Międzynarodowych Targów Sprzętu Oświetleniowego

ŚWIATŁO (2018); konkurs WARSZTAT 2017, realizowany w ramach Dni Projektu i Technologii WARSZTAT (2017).

Na szczególną uwagę zasługuje jej inicjatywa promująca działalność artystyczną i projektową (pełnienie funkcji kuratorki i współkuratorki wystawy), m.in.: *HAPPY** wystawa poświęcona sensorycznym procesom z wykorzystaniem narzędzia w postaci systemu tyflograficznych modułów i matryc wystawa należąca do programu głównego festiwalu *Poznań Design Festiwal* (2023); *What's Next / Ty i Ja* Stary Browar, Poznań (2022); *RE:THINK RE:THING* w ramach międzynarodowego festiwalu *Łódź Design Festival* (2022); *Zakorzenie. Język dotyku*, Centrum Kultury Zamek, Poznań (2021); *de.centracja* wystawa zbiorowa w ramach *Poznań Design Festiwal 2020*, *Słodownia +1*, Stary Browar, Poznań (2020). W przedłożonej dokumentacji habilitacyjnej dr Olga Kiedrowicz-Świtalska wskazuje wiele dodatkowych aktywności w ramach pracy na Akademii Sztuki w Szczecinie.

Z ważniejszych należy wskazać warsztaty i szkolenia, m.in.: *Akademia Sztuki w Szczecinie*, *INWESTYCJA W TALENTY* – warsztaty (2018-2021); *TO CZUĆ!* - warsztaty projektowania dla zmysłów (2019); organizacja oraz koordynacja festiwalu *CUBETURA*, czyli *Studenckiego Triennale Architektury Wnętrz w Szczecinie* (2016). Pozostałe warsztaty z zakresu edukacji projektowej to: *PROJEKTOWANIE MULTISENSORYCZNE* (2023); *MIASTO_ZMYŚŁY 2.0*, koordynacja i realizacja kreatywnych warsztatów dla dzieci (2022); *ARCHI_styki 2021* realizacja warsztatów dla dzieci z zakresu edukacji architektonicznej z pogranicza sztuki i dizajnu (2021); realizacja cyklu 10 warsztatów z programu *ARCHI-PRZYGODY 2021* (program kulturalny Narodowego Centrum Kultury, 2021); *ARTPLANETY w Pałacu pod Globusem* koordynacja i realizacja warsztatów dla dzieci – *Planeta Kreacji Plastycznych* (2019); *LIGHT – do it yourself! 2.0* (2018); *LIGHT – do it yourself! 1.0* (2017); *Kultura Dostępna 2016* koordynacja i realizacja warsztatów dla seniorów w ramach projektu *Kultura Dostępna – Grafiki na materiale* (2016).

Habilitantka w latach 2015-2023 aktywnie uczestniczyła w licznych zespołach badawczych, pełniąc role takie jak kierownik zespołu badawczego. W ramach tych zespołów pracowała nad różnorodnymi projektami badawczymi, w tym badaniami statutowymi np. *Therapeutic Design Tools* – narzędzie wspomagające proces twórczy dla projektantów (2023); *Lokalny system recyklingu - analiza możliwości, projekt oraz realizacja pierwszego etapu budowania akademickiego zakładu recyklingowego połączonego z kampanią dotyczącą segregowania odpadów i ponownego ich przetwarzania/wykorzystania* (2022); *therapeutic design_development paths*, narzędzie wspomagające proces twórczy dla projektantów (2021); *Analiza dorobku artystycznego i projektowego pedagogów Wydziału Architektury Wnętrz i Grafiki* – wystawa z okazji jubileuszu 10-lecia Akademii Sztuki w Szczecinie (2020); *Przestrzeń zabawowo-pobykowa przedszkola jako czynnik edukacyjno-wychowawczy dzieci* (2017); *CUBETURA* – cykliczna wystawa dorobku Katedry Architektury Wnętrz i Form Użytkowych (2016).

Konkluzja:

Po zapoznaniu się z Autoreferatem oraz dziełem habilitacyjnym pt. tytułem „**Therapeutic Design Tools**” – narzędzie wspierające proces twórczy w obszarze dizajnu terapeutycznego” stwierdzam, że praca habilitacyjna spełnia wymagania kwalifikacyjne art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce. Przedstawione i zaprezentowane w dokumentacji habilitacyjnej osiągnięcia pani dr Olgi Kiedrowicz-Świtalskiej dowodzą, iż posiada silne kompetencje twórcze, jest dobrym, aktywnym i kreatywnym dydaktykiem.

Konkludując, iż biorąc pod uwagę wszystkie aspekty przedłożonej dokumentacji obejmujące ocenę autoreferatu, zakres i wartość dzieła habilitacyjnego, dorobku twórczego oraz dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego w dziedzinie sztuki, stwierdzam, że wyżej wymienione dokonania stanowią znaczący wkład w rozwój dyscypliny i spełniają wymagania art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce (z późniejszymi zmianami) o stopniach i tytułach naukowych w zakresie sztuki, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sztuki. Tym samym wnioskuję o nadanie tytułu doktora habilitowanego.

Tomasz Jickel